

Naslouchat Slovu

SLUCH: ROZSÉVAČ

„Po ohni hlas tichý, jemný.“ (1Král 19,12). Boží slovo je právě takové: podle doslovného hebrejského překladu je „hlasem tlumeného ticha“, hlasem, před nímž můžeme být hluchí nebo mu naslouchat; hlasem, který se nevnučuje, ale radí; hlasem, který může padnout na cestu, mezi kamení a trní, nebo může růst v dobré půdě.

Katecheze č. 3 z cyklu „Cestou našich smyslů“

Zažijme naslouchání

Spolu s dětmi se můžeme **naučit píseň Aleluja, kdo naslouchá** (*Aleluja, chi ascolta*), kterou je možné si poslechnout v originále na YouTube (viz odkaz v QR kódu). V příloze najdete text i melodii této písně v českém jazyce. K textu písně je možné vymyslet vhodná gesta a zatančit si s dětmi do rytmu hudby.

Komentář

Hlavním orgánem našeho těla, kterým dáváme najevo přijetí nebo odmítnutí přátelství, není ruka, ústa ani oko: je to ucho. **Zeptejme se dětí**, při jaké poslední příležitosti si pamatují, že někomu opravdu naslouchaly a jak se přitom cítily. A co Bůh? Naslouchá nám? Nasloucháme my jemu?

Musíme znovu objevit krásu naslouchání Slovu, které nám Bůh dal a které nás vždy vede.

Můžeme zavést děti do kostela, aby zde hledaly místo a knihu, ze které se Slovo hlásá, a odtud pak přečíst úryvek evangelia.

Z evangelia

Přečteme si podobenství o rozsévači: Mk 4,1-12.

Aktivita a vysvětlení

Představme si, jako by naše uši byly malou zahrádkou se čtyřmi oddělenými prostory:

1. První prostor: Cesta, kde ptáci vyzobávají semena, je místem nepřijetí: když Boží slovo skončí v této části uší, nenasloucháme mu, ani neděláme Ježíši místo.
2. Druhý prostor: Kamenitá půda, kde semeno okamžitě vyklíčí, ale bez dobrých kořenů ho spálí slunce, je místem povrchnosti: když Slovo skončí v této části, jsme nadšeni, protože nás Pán volá k něčemu velkému, ale velmi rychle na to zapomeneme.

3. Trnitá půda, kde semeno dusí ostružiní, je místem strachu: když Slovo skončí v této části, rádi bychom ho přijali, ale převládnu v nás starosti a ty Boha vytěsni.
4. Dobrá půda, která klíčí a přináší plody, je místem přijetí: když Slovo skončí v této části, učíme se milovat.

Za pomoci lepidla, oblázků, hlíny a trnů (připravíme je předem v dostatečném množství pro všechny účastníky) si podle návodu na **pracovním listu č. 1** **vyrobíme** dva obrázky: ucho, které jsem, a ucho, kterým bych chtěl být.

Uši – silueta

Na závěr doplníme siluetu namalovanou na látce na první schůzce o další detail. Vedle uší postavy nakreslíme houslový klíč a noty a do uší nalepíme kousek hlíny.

Na závěr se společně pomodleme za pomoci písně, kterou jsme se naučili na začátku setkání, a prosme Pána, aby nás naučil mu naslouchat.

Autor: Ester Cravero & Francesco Miolano

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 3/2023 – 2024 David Žofák